

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

חולין-ראשית הגז		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ותני תנא מנה בן ארבעים סלעים?											ז	קלת.
איך											!	קלת.
חמת חדשה, אע"פ שמקבלת רמונים - טהורה, תפורה ונקרעה - שיעורה כמוציא רמונים	והתנן: [ת"ק]										!	קלת.
כפקעיות של שתי, אחת מארבע במנה בן ארבעים סלעים.	רבי אליעזר בן יעקב:										!	קלת.
וכמה נותן לו כל.												קלת. <
לא שילבננו ויתננו לו, אלא שילבננו כהן ויעמוד על חמש סלעים:	תנא:											קלת.
כדי לעשות בגד קטן:												קלת. <
מנהני מילי?											א	קלת.
אמר קרא (דברים י"ב) לעמוד לשרת - דבר שהוא ראוי לשירות, מאי ניהו - אבנט	רבי יהושע בן לוי:										!	קלת.
אימא מעיל											ז	קלת.
תפשת מרובה - לא תפשת, תפשת מועט - תפשת											!	קלת.
ואימא כיפה של צמר											ז	קלת.
כיפה של צמר היתה מונחת בראש כהן גדול, ועליה ציץ נתון, לקיים מה שנאמר (שמות כ"ח) ושמת אותו על פתיל תכלת	דתניא:										ז	קלת.
אמר קרא: הוא ובניו - דבר השוה לאהרן ולבניו											!	קלת.
אבנט נמי לא שוי											ז	קלת.
הניחא למאן דאמר אבנטו של כ"ג לא זהו אבנטו של כהן הדיוט - שפיר, אלא למאן דאמר זהו אבנטו של כהן הדיוט מאי איכא למימר?											ז	קלת.
שם אבנט בעולם.											!	קלת.
לא הספיק ליתנו וכו'.												קלת. <
גזו ומכר ראשונה, רב חסדא אמר: חייב	איתמר: [רב חסדא]										◆	קלת.
פטור	רבי נתן בר הושעיא:										◆	קלת.
רב חסדא אמר חייב - דהא גזו	[רב חסדא]										■	קלת.
ר' נתן בר הושעיא אמר פטור - בעידנא דקא מלא שיעורא, בעינן צאנך - וליכא	[רבי נתן בר הושעיא]										■	קלת.
הלוקח גז צאנו של עובד כוכבים - פטור מראשית הגז	תנן:										ז	קלת.
הא צאנו לגזו - חייב											■	קלת.
אמאי? כל חד וחד בתר גיזה נפקא לה מרשותיה											ז	קלת.
כגון שהקנן לו כל שלשים יום.	תרגמא רב חסדא אליבא דר' נתן בר הושעיא:										!	קלת.
הלוקח גז צאנו של חבירו כל.												קלת. <
מאן תנא דהיכא דאיכא שיעורא גבי מוכר - בתר מוכר אזלינן?											א	קלת.
רבי יהודה היא	רב חסדא:										!	קלת.
המוכר קלחי אילן בתוך שדהו - נותן פאה לכל אחד ואחד	דתנן:										!	קלת.

אימתי - בזמן שלא שייר בעל השדה, אבל שייר בעל השדה - נותן פאה על הכל	רבי יהודה:									!	◊	קלה.
והאמר הוא דאמר והוא שהתחיל בעל השדה לקצור	אמר ליה רבא:									?	◊	קלה.
וכי תימא הכי נמי - והוא שהתחיל לגזוז										!		קלה.
בשלמא התם (ויקרא י"ט) ובקצרכם את קציר ארצכם כתיב, מעידנא דאתחיל לקצור - מיחייב בכולה שדה, אלא הכא - מעידנא דאתחיל למיגז לא מיחייב בכוליה עדריה										?		קלה.
האי תנא הוא	אלא אמר רבא:									!	◊	קלה.
אמר לו, מוכר לי בני מעיה של פרה זו והיה בהן מתנות - נותנן לכהן ואין מנכה לו מן הדמים, לקח ממנו במשקל - נותנן לכהן ומנכה לו מן הדמים	דתנן:									!	◊	קלה.
אלמא - מתנות דכהן לא מזבין איניש										!		קלה:
הכא נמי - מתנות דכהן לא מזבין איניש הלכך: שייר המוכר - מוכר חייב, דאמר ליה לוקח מתנה דכהן גבך היא, לא שייר - לוקח חייב, דאמר ליה מוכר מתנה דכהן לא זבני לך.										!	◊	קלה:
הדרן עלך ראשית הגז											◊	

חולין-שילוח הקן

Talmud Navigator

מ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
קלח:												שילוח הקן נוהג בארץ ובח"ל, בפני הבית ושלא בפני הבית, בחולין אבל לא במקדשין.
קלח:												חומר בכסוי הדם משילוח הקן, שכסוי הדם נוהג בחיה ובעוף, במזומן ובשאין מזומן, ושילוח הקן אינו נוהג אלא בעוף, ואינו נוהג אלא בשאינו מזומן.
קלח:												איהו שאינו מזומן? כגון אווזין ותרנגולים שקננו בפרדס, אבל אם קננו בבית, וכן יוני הרדסאות - פטור משילוח.
קלח:												עוף טמא - פטור מלשלח
קלח:												עוף טמא רובץ על ביצי עוף טהור, וטהור רובץ על ביצי עוף טמא - פטור מלשלח.
קלח:											[רבי אליעזר]	קורא זכר, רבי אליעזר מחייב
קלח:											חכמים:	פטורין.
קלח:											חד: [רבי אבין/ר' מיישא]	כל היכא דתנן בארץ ובח"ל - שלא לצורך, לבד מראשית הגז, לאפוקי מדר' אלעאי דאמר ראשית הגז אינו נוהג אלא בארץ
קלח:											וחד: [רבי אבין/ר' מיישא]	כל היכא דתנן בפני הבית ושלא בפני הבית - שלא לצורך, לבד מאותו ואת בנו, סלקא דעתך אמינא, הואיל ובענינא דקדשים כתיב, בזמן דאיכא קדשים - ננהוג, בזמן דליכא קדשים - לא ננהוג קמ"ל
קלח:											ותרוייהו אמרי: [רבי אבין ור' מיישא]	כל היכא דתנן בחולין ובמקדשים - לצורך, לבד מגיד הנשה, פשיטא משום דאיקדש פקע ליה איסור גיד הנשה מיניה?
קלח:											?	ולאו אוקימנא בולדות קדשים?
קלח:											!	ומאי טעמא אוקימנא - לאו משום דקשיא לן לא ליתני, מעיקרא נמי לא תקשי לך איידי דתנא לצורך - תנא נמי שלא לצורך.
קלח:												בחולין אבל לא במקדשים.
קלח:											?	אמאי לא?
קלח:											!	דאמר קרא: (דברים כ"ב) שלח תשלח את האם - במי שאתה מצווה לשלוח, יצא זה - שאי אתה מצווה לשלוח אלא להביאו לידי גובר.
קלח:											רבינא:	הלכך, עוף טהור שהרג את הנפש - פטור משלוה, מ"ט - דאמר קרא שלח תשלח את האם במי שאתה מצווה לשלוח, יצא זה שאי אתה מצווה לשלוח אלא להביאו לב"ד
קלח:											א	היכי דמי?
קלח:											!	אי דגמר דיניה